

Q. R. 541, 79

FLOCHIA,

seu

GEDICHTUM VERSICALE DE FLOCHIS,

Schvartzis illis Thiericulis, qui omnes fere
Menschos, Mannos, VVeibras, Jungfras, Kin-
dros, &c. behupfere, spitzibus suis Schnablis
stechere & beiffere solent.

AUCTORE

Greisholdo knickknackio Flochlando.

II c
1704 c

186/27
BIBLIOTHECA
POMICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE

GEDICHTUM
VERSICALE DE
FLOCHIS.

 Nglā Flochosque canem, qui vvasunt pulvere
schvvarzo,
E vvasfroque simul fliessente & schvveisside
vvarino,

Multipedes thieri, qui possunt hupfere longè;
Non aliter, quàm si flüglos natura dedisset.
Illis sunt equidem, sunt, inquam, corpora kleina;
Sed mille erregunt Menschis martrasque plagasque.
Cum stekunt schnablum in leibum, blutumque rubentem
Exfugunt; Homines sic sic vexierere possunt:
Et quæ tandem illis pro tantâ lonia restent
Vexeritate, & quem nemmant per vulnera todum.

Sunt variæ martiæ, quibus ob sua fûnda suamque
O mutvillitiam Menschos abstrahit acerbè
Ille Deus, Cœlum & sternos qui fecit & erdam:
Hunc stichit schlangus; lauffit dollhundus in illum,
Beissit & in leibum, ut cogatur reddere geistum;
Ast alium Wolffus frissit; Bærusque zureissit;
Hinc habet innumeros læusos, & tempore nullo
Freudam habet, hi lauffunt per kleidros, & malè bieffunt:
Ast reliquos inter thieros non bæsiior ulla est,
Nec magis infestat menschos, illisque molestas
Erregit martras, quam pessima turba flochorum
Non illis satis est, finstri sub tempore nachti
Stechere & è sanffito mægdas auffvveckere sclaso;
Sed quoque sub tago durchkriechunt undique kleidros,
Nunc huc, nunc illuc springentes, spritzibus agrè
Beissentes schnablis; sic ut de corpere blutus
Sæpe fluat, fleckique rubri cernantur in hauto
Glaubite quæso mihi, mihi Glaubite quæso sodales,

Sæpius

Sæpius expertus redo hoc : Cùm Wolckibus altis
Sterni delectatione, & scheinit ab himmlide Mondus
Et suadent schla vo se tradere tempora sinistra.
Solum verhindrunt tardum schvvatza agmina schlafum :
Nunc est iustus iis per vveichum springere beddum ;
Nunc vero aufsteigunt Beynos beynisque relictis
In medio sitzunt bauch, propè nablia runda ;
Nunc quoque perbartum kriechunt, dant vulnera Menchis ;
Vulnera quæ schmirtzunt augos nasosque geheunt ;
Dèinde iuvat rursus vvarmo se tradere Beddo,
Et schultros armosque handosque in visere ; quin &
Sæpè infra v vandrunt corpus ruckumque besuchunt,
Et tundos lendos, treibentes undique lustrum.

Non secus atque solet dicko Mœrderus in holzo
Wandere non tantum ut longum vertreibere tempus
Detur ; at schlagat, ver v vunda, denique tædat,
Si qui beegnunt leuti, qui beutila geldo
Plena gerunt, kleidrosque bonos in corpore tragunt -
Si quoque nigrorum damnanda caterva flochorum,
In beddo late schleicht, kleidrosque besuchit
Non propter longum quoniam, sed quærit in ipsis
Gliederibus blutum, Schönnum quoque merckitat hautum :
Protinus ut findit, veluti mœderus adhupssit,
Aussteckit schnablum, sub quo scharpissima semper
Angla lutent, zartum quæ tieffe steckit in hautum.
Auffaugit blutum, nescitque auffhörerere, donec
Se stießo füllat saffto plenusque recedat.
Ne fugit tantum, ver v vundit & undique leibum,
Ut schlangus stichit, furiosus beissit ut hundus,
Et post se multos fleckos mahlosque relinquit
Rotigenos : schlaafens hæc quando füllit, in andrum
Se v virffit seitum miserè, vvegstoffit & handis
Deckbeddum ; scharrit näglis, schadumque befüllit.
Sed quando martram gliedo vertreibsit ab uno,

Mox flochus ex stundo vvegupffit & alta behendus.
Vulnera dat : si nec stetto quoque tutus in illo est,
Rursum aliò springit, quoque uno vulnere steckit
Plurima, ut ille, semel schlaaso qui auffvachuit alto,
Non iterum possit mudos zuschliessere ocellos ;
Se vvalckit miserè, ruckit, fluchitque rufitque,
Insequiturque flochos, fulitque in corpore ; verùm
Greiffere cum tentat, bluttum sibi greiffit in hautum
Sæpè igitur totos sine schlaaso ducere nactos
Cogitur, & multas leidit matrasque, plagasque.

Nec saltem hæc fiunt, beddo cum ligimus alto,
Sed quoque, cum lesimus, cum schreibimus, essimus, imò
Bessere cum volumus, male plagitur undique corpus :
Præcipuè beynos intra, zartis que sub armis,
Summis in kragiis, hîc sunt regna flochorum,
Hic grüblunt, stechunt, beiffunt, kitzluntque subindè, ut
Sæpè pati nequeas & scharras näglibus hautum :
Et, quod vervvundrunt omnes, non ullus in Erdâ
Lebet thiericulus, non ullus in aëre schvvebit ;
Qui tam magnanimus, tam sit quoque künus ut unus
Exiguusque flochus : non förchtit ille potentes
Kerlos ; non Pabsti Kronâ verschricket ab ipsâ.
Buchum per krichit sanctum, lauffitque benendè,
Donec berürat blosum cum schnablide leibum :
Cogitur hinc Pabstus Buchum kreutzumque sacratum
Werffere de manibus, thierumque fugare bidentem.
Non förchtit Keyfros, nec Reges, nec Patriarchas,
Cardineosque Patres, hutos qui margine breyto
Traguut in kopffis ; verùm nihil achtit hic nutos,
Nec stabos Goldo decoratos : stichit in hautum,
Hutus ut kopffis & fallat stabus ab handis :
Nec Flochus, an Doctor sis, quærit, sive Magister :
Ipse vel ad Backum, vel se citò setzit ad halsum,
Atque anglum scharpfum per dünnum druckitat hautum,

Ut

Ut fedrus exfallat dextra , leuaque papyrus.
 Ipse Ego, dum schreibo hæc, possum non cernere freudam.
 Nunc hosos auffmacho, flochos celer undique suchens;
 Nunc hosenbendros auflöso & nodia circum
 Gucko & non findo ; mox, quando rursus ad ipsos
 Me setzo büchros, proh!quàm tum plagere demùm
 Incipiunt, sæpè aufspringo, propterque dolores
 In stuba circumdanzo, fluchoque : sed illi,
 (O böfos thieros ! nihil hæc scheltv vortia curant.
 Sed quia leidendum est aliquid, leido illa ; sed absque
 Murmure non leido, nec eos v vegspringere laso.
 Cum kriego, mæstum nirammo v vegschneidoque kopffum ;
 Anne Flocho quisquam est in toto audacior orbe ?
 Non lauffit, quando tröscheri fielide korum
 Ausschlagunt, martrunt ut vix arbeitere possunt.
 O kleinum Thierum ! Tu non armenfia spernis
 Agmina schvveinhardos, schäfros, Wechtrosque, nec hirtos.
 Betlerosque armos, misererè qui in stramine schreiunt,
 Visere non dubitas schelmos, diebusque besuchis :
 Tu neque strosakos, heubienos tu neque spernis.
 O Te felicem, Floche, si vortheilia nôsses,
 Et, tantùm in rauchis belzis, dictisque v vonères
 Kleidris, & v varmishosis ; sic tutior esses,
 Quàm si betleris miseris miser ipsius anhängis.
 Ad Weibras cum nunc venio, Jungfrasque behendas ;
 Quædam berühram, quando non omnia possum.
 Turba Flochorum, hominum generi non feindior ulli est,
 Quàm Weibris. Weibræ streittunt noctesque diesque
 Schv vartzis cum thieris, & dira in kriegia tendunt
 Adversus Flochios hostes, multosque trucidant.
 Ast alias aliæ vincunt schelmstukibus argis,
 Et plus hæc possunt, quàm solum fressere brotum.
 Nam quando ex doro lauffunt sub tempore fasti,
 Atque coaxantes froschos è lachibus hæerunt,

Ut

A 3

Non

Non prius auditos, tunc kreutz. erē, segnere sese
Incipiunt, schv vartzosque Flochos beschv vörere Wortis;
Ut citò lauffere springere, kriechere turba nigella
Cogantur beddis, stubis, kamrisque, salisque,
Qui tantum vinci Wortis potuere; sed illa
Dum fiunt, Teufflis fugiunt helfentibus omnes
Exhausto pulices. Sunt deinde è Jungfride turba,
Quæ bittum kochunt tranckum, de flore lupini,
Perque omnes Kammræ Wincklos non spargere cessant,
Donec manè flochus pereat, qui liggit in erdâ:
At reliquæ lauffunt per agros suchuntque virentem
Herbam, quæ pulicum cepit pulicaria nomen:
Nam quando sonnus non dum de Wolkibus altis
Scheinit, per Kammras spargunt, tunc nigra caterva
Infizit grüno folio atque exsaugit acerbum
Saffum, ut non valeat rursus verlassere blattum:
Tunc nemmens besmum virgo vveg fregit & herbam
Atque flochum simul auskehrt, dreckoque bedeckt.
Quid memorem? Cordus, doctissimus ille Poëta,
Nos exorcizare decet nigra agmina versu:
Hæc etenim schreibit septeno carmina libro
Ne Te nocturni pulices culicesque fatigent,
Hunc exorcismum candide Lector habe.
Mansula, corrido, budigosma, tarandula, calpe,
Thymmula, dinari, galba, caduna trepunt.
Hos novies lectum fianurus concine versus,
Tresque meri culices ebibe quâque vice,
Quis dubitet verum nobis cecinisse Poëtam?
O vos felices Weibras, si talia vobis
Nota essent cunctis! non vel Flochu, unus in hauso
Bleiberet, Wortis, aut trancko aut frutice bittro
Schv vartzos thiericulos stundo caperitis in uno.
Sed quid æ reichis dicam? Splendeete potentes
Auro sæpè Flochum vidi sibi nehere grossum,

Et

Et ceu captivum gelbenfi einschliessere! goldo,
Ut tandem auffgebat tenebroso in carcere geistum
Quid veró Weibræ, quæ non did. cere volantes
Arte Flochos Kleidris, Warmisque austreibere beddis?
Hæ sæpè erregunt cum thieris Kriegia grossa:
Nunc Kragium auflöfunt, nunc sachunt düttita circum,
Nunc greifunt retro & vveifunt sua ruckia blofa,
Ut fangent schlagantque floccos; nunc scharrer lendos
Incipiunt; handos steckunt sub beyna, sub achslas.
Quid fagam? miris pulices quæruntur in ortis,
Vidi illas rockumque auffdeckere, & undique strimpfos
Nunc hic nunc illic besuchere; streichere fuffos.
Namque sciunt Weibræ quod strimpfos gerne bevvonant,
Et quando vvollam semel insprinxere, vveg ire
Non facilè possunt: ergò quam magna flochorum
Agmina fanguntur per vullèos undique strimpfos,
Flochere cum incipiunt Weibræ! tunc bella videres,
Tunc angstum magnum treibit captiva flochorum
Turba, atque arbeitit toto cum corpore, schnablum
Aussteckit, bey nos ad saltus setzit; at hangit
In vvollâ miserè: tunc fangunt undique Weibræ
Nigrantes schelmos, & tollunt banckio in harto,
Delleroque, hic hic mördunt, handisque tremendis
Vertilgunt, setzunt næglos in corpora schv vartza,
Et knickknack spielunt; ut circum blutus in erdâ
Fliessat: nec prius auffhörunt, nisi tota caterva
Tradita sit Todo: tunc lesunt agmina tanta,
Vitam qui lasuère suam: ut vvegraffere posses
Fingris; sed besmis auskehrunt, sæpeque füllunt
Ingentem messum, schaufflumve, & flumine mergunt.
Undè solent reliqui schv varzos antragere Kleidros,
Alter ut alterius possint bevveinere todum.
Quid memerem Jungfras, Mægdasque; schonuntne nigellis
Thiericulis? schenckunt vitam? non schenkere fas est.

Ajunat

92
Te
1704

Ajunt. Nam quando debent hæc spinnere, quando
Ad stibas kommunt, scharpfit ut nægere nadlis
Possint; nulla illis freuda est: niger infidet hauto,
Hauto molliculo, Flochus & se sanguine magdæ
Fühlit; repletus per Kleidros springit & hupfit,
Vexiritque adeò, ut Jungfræ sæpe absque pudore
Auffdeckant sese, & beynos bauchumque beguckant,
Et krazant, donec paulum vvehtagia cedant.
Sæpè etiam kragia auffmachunt, & dütt ita runda
Defendunt, scheychuntque flochos, ne maulide lædant,
Et blutum auffaugant. Fieri si denique posset
Tam bösos pulices omnes ad tartara nigra
Projicerent. Vidi quosdam qui morgene früho,
Si quando vaccas herdo nachtreibere vellent,
Solo hembdo in dutæ poterant non cernere freudam.
Nunc hando in ruckum greiffebant, nunc sua næglis
Düttia scharrebant, nunc lendos, beyna, knigosque,
Nec scio quid reliquum; cernentes schæliter ad rem.

Hæc ideò vobis ô Brüdri schicko fideles,
Sæpè ut denckatis gutum & libatis amicum:
Et quoties beiffunt vos schv varzi schnablide thieri
Et quoties handis vestris ingreiffitis hosos,
Fangere nempe Flochos; Tales effundite Wortos:
Jam Flochus, Hamburga quem schickuit urbe politus
Altus bekantus, blosum me stichit in hautum;
Scilicet ut denckamque sui, denckamque jocorum,
Bossorumque simul: Denckam Ergo. Cedito rursus,
Parve Floche, & nostrum miserè quoque plage bekantum
Freundam, ut si memor & nullis vergeffat in annis
Nostri. Sic durat Freundschaftia. *Nun hat es ein end.*

F I N I S

1707

Mu
Nor
Illis
Sed
Cur
Exfi
Et q
Vex
S
O n
Ille
Hur
Beit
Ast
Hin
Fret
Ast
Nec
Err
No
Stec
Sed
Nur
Bei
Sap
Gla

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8

Kodak
LICENSED PRODUCT
Black

© The Tiffen Company, 2000

KODAK Color Control Patches

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

U M
DE

ni vvachsunt pulvere

nte; & schvveifide

ngè;

kleina;
lagasque.
mque rubentem
nt :

a todum.
fuamque
è
lam:
in illum;
eistum;

lit ;
nullo
malè bieffunt :
est,
lestas
norum

i
e fclafò ;
ique kleidros;
as agrè
us

ito
o sodales,

Sæpius

Sæp
Ste
Et f
Sol
Nu
Nu
In r
Nu
Vu
Dè
Et
Sæp
Et t
Wa
De
Si c
Ple
Si c
In b
No
Gli
Pro
Au
An
Au
Se f
Ne
Ut
Et p
Ro
Se v
De
Sec

